

Sygn. akt II Cz 780/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużniczki A. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt I Co 3368/14

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. (...) w Ś.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy – I. P. / KM 1674/14 /

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 marca 2015 r., Sąd Rejonowy umorzył postępowanie wywołane skargą dłużniczki A. W.. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że jej rozpoznanie stało się zbędne, a to z tego względu, iż postanowieniem z 24 listopada 2014 r., Sąd Rejonowy uchylił w całości wszystkie czynności Komornika dokonane w sprawie i umorzył postępowanie egzekucyjne. Wynikało to z faktu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Postanowienie to uprawomocniło się, ze względu na jego zaskarżenie jedynie w przedmiocie kosztów postępowania, a zatem samo umorzenie ma taki skutek, że następuje przywrócenie stanu prawnego sprzed wszczęcia egzekucji, a zatem uchylone jest wydane w jego toku postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużniczka zarzuciła naruszenie:

1. art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, poprzez błędne przyjęcie, że skarga jest bezprzedmiotowa,
2. art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc, poprzez brak wskazania w uzasadnieniu elementów prawem przewidzianych, w tym przyczyn umorzenia postępowania wywołanego skargą, gdyż Sąd podając treść art. 355 kpc wskazał na wszystkie przesłanki tam zawarte, nie konkretyzując rzeczywistej przyczyny umorzenia,
3. art. 316 § 1 kpc w zw. z art. 361 kpc, poprzez nie wzięcie za podstawę stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia postępowania,

4. art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, poprzez brak rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie skargi, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy w całości podziela argumenty Sądu Rejonowego, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia i zostały zawarte w jego uzasadnieniu nie widząc potrzeby ich ponownego przytaczania, a zażalenie wniesione przez dłużniczkę w żaden sposób nie zakwestionowało skutecznie powyższego rozstrzygnięcia, jak i jego motywów. Przechodząc zatem bezpośrednio do podniesionych zarzutów, wskazać należy, że Sąd trafnie wskazał jako podstawę umorzenia postępowania egzekucyjnego art. 355 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc. Zgodnie z treścią tego przepisu mającego odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie, postanowienie o umorzeniu wydaje się w przypadku, gdy powód cofnął ze skutkiem prawnym pismo wszczynające postępowanie lub jeżeli wydanie orzeczenia stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy wyraźnie wskazał, że przyczyną umorzenia postępowania jest fakt pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, co doprowadziło do uchylenia wszystkich czynności egzekucyjnych, jak i umorzenia samego postępowania, a podstawy tej skarżąca w uzasadnieniu zażalenia w żaden sposób nie zakwestionowała. Przesądza to tym samym o niezasadności pierwszego z zarzutów wobec bezprzedmiotowości rozpoznania skargi / nie zaś bezprzedmiotowości samej skargi, jak sformułował to pełnomocnik dłużniczki /. Wobec powyższego całkowicie też nieuzasadnionym i niezrozumiałym jest drugi z zarzutów zażalenia, w którym dłużniczka zarzuca naruszenie art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc. Nawet, gdyby Sąd pierwszej instancji nie wskazał szczegółowo, która przesłanka z wymienionych w art. 355 § 1 kpc znajduje w niniejszej sprawie zastosowanie, to poza jakimikolwiek wątpliwościami byłoby to, że wynikiem takiego rozstrzygnięcia jest zbędność merytorycznego rozpoznania sprawy, wobec umorzenia postępowania egzekucyjnego. Również nieuzasadnionym jest zarzut naruszenia art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, skoro zaskarżone postanowienie nie jest rozstrzygnięciem kończącym postępowanie w sprawie. Skarżąca w sposób nieuprawniony odnosi się również do innego postanowienia wydanego w tej sprawie / wyraźnie go nie określając /, które nie jest i nie może być przedmiotem oceny Sądu Okręgowego rozpoznającego zażalenie na postanowienie z 17 marca 2015 r., bowiem wybiegałoby to poza przedmiot zaskarżenia.

Gdy zatem zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, zażalenie to, jako pozbawione podstaw, nie mogło podlegać uwzględnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.

(...)